

antages at ville være opnået på grundlag af den stedfundne omsætning. Dette princip følges formentlig allerede nu i praksis, og må siges at have vundet almindelig international hævd, bl. a. også ved afsluttelsen af aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Ifølge stk. 3 er den begrænset skattepligtiges herværende befuldmægtigede medansvarlig for skattens erlæggelse. Bestemmelsen svarer til statsskattelovens § 2, sidste stk.

Til § 22.

Paragraffen angiver, *hvilke personer der skal være fritaget for den almindelige indkomstskat til staten*. Forsåvidt angår medlemmer af kongehuset, er den nugældende regel i statsskattelovens § 3, nr. 1, foreslået ændret således, at reglen bliver bragt på linie med den tilsvarende regel i kommuneskattelovens § 3, stk. 1 a. Der ses ikke på dette område at være grund til at opstille noget skel mellem skattepligten henholdsvis til staten og til kommunen, og da kommuneskattelovens regel er af langt nyere dato end statsskattelovens og således må formenes at udtrykke lovgivningsmagtens seneste syn på dette spørgsmål, har man ment, at denne regel måtte foretrækkes. Den indskrænker den hidtil gældende skattefrihed for kongehusets medlemmer til de medlemmer, der er efterkommere i første led af danske konger. Man har dog ment her at burde foreslå en mindre udvidelse af kommuneskattelovens regel, idet skattefriheden også synes at burde tilkomme enker efter de nævnte medlemmer af kongehuset, og på dette punkt synes kommuneskattelovens regel at burde udvides tilsvarende. I overensstemmelse med kommuneskattelovens regler foreslås det endvidere, at skattefriheden ikke skal gælde de pågældende kongehusmedlemmers indkomst ved personlig udøvelse af eller deltagelse i erhvervsvirksomhed udenfor stats-tjenesten — her er yderligere tilføjet: og indkomst ved ansættelse i sådan virksomhed. Skattepligt vil herefter foreligge, såfremt et medlem af kongehuset, der iøvrigt omfattes af skattefrihedsreglen, som ejer eller forpagter driver en landbrugsejendom, som ansvarlig indehaver eller interessent driver en handels- eller industrivirksomhed, eller som ansat i en privat erhvervsvirksomhed oppebærer løn fra denne.

Efter forslaget bortfalder den skattefri-

hed, som efter den gældende statsskattelovs regler er tillagt udenlandske statsoverhoveder og medlemmer af udenlandske regeringer fyrstehuse. Den nugældende bestemmelse fritager kun de pågældende for den ved bosættelse eller fast ophold her i riget begrundede, fulde skattepligt, og da det må anses for ganske utænkeligt, at udenlandske statsoverhoveder (hvorved må forstås regerende statsoverhoveder) skulle kunne opfylde betingelserne for fuld skattepligt her i landet, må reglen for deres vedkommende således anses for overflødig. Forsåvidt angår medlemmer af fremmede fyrstehuse har man på baggrund af den ovenfor omtalte indskrænkning med hensyn til den for medlemmerne af det danske kongehus hidtil gældende skattefrihed fundet det urimeligt at opretholde nogen speciel skattefrihed.

Under nr. 3 forefindes reglerne om skattefrihed for fremmede magters herværende diplomatiske og konsulære tjenestemænd. De tilsvarende nugældende regler, der findes i statsskattelovens § 3, nr. 2, går ud på, at gesandter og gesandtskabspersonale er fritaget for skattepligt, bortset fra den begrænsede skattepligt efter § 2, nr. 3, og at det samme gælder konsularembetsmænd, der ikke er danske statsborgere.

Ifølge den nugældende praksis, der er udformet under samarbejde med udenrigsministeriet, og som er lagt så nær op ad den almindelige internationale sædvane, som det er anset foreneligt med lovbestemmelsens formulering, fortolkes disse bestemmelser således:

Fuld fritagelse for den ved bosættelse eller fast ophold her i landet begrundede skattepligt indrømmes:

- a) gesandter,
- b) medlemmer af gesandtskabet,
- c) gesandtskabspersonale (kancellister, kontorister, vagtmestre og lign.), der ikke er danske statsborgere,
- d) tyende hos gesandter eller hos medlemmer af gesandtskabet, for så vidt tyendet ikke er danske statsborgere,
- e) udsendte konsulere samt til sådanne tjenestepersonale hørende konsulant-tjenestemænd, der er fremmede statsborgere, og som er udsendt af vedkommende land for at forrette tjeneste ved det pågældende konsulat.